

Straż Polska

Dziennik polityczny i społeczny.

Redakcja i administracja ul. Przejazd № 8, skrytka pocztowa 132.

CE Y P-ENUMERATY:

W Łodzi z odnośnieniem do domu miesięcznie mk. 5,50
" " " kwartalnie " 16,50

Cena pojedynczego numeru 5 fenigów.

Administracja otwarta od godz. 7 rano do 7 wieczór, w niedzielę i święta od 7 do 10 rano. Redakcja czynna od godz. 5 do 10 wiecz. codziennie.
Redaktor przyjmuje od 4 do 6

OGŁOSZENIA: Nadesłane przed tekstem i w tekście wiersz 2 mk. Nekrologia — 1 mk. Reklamy po tekście (4 szp. — 1 mk. Zwyczajne (6 szp.) — 60 fen. Drobne ogłoszenia po 10 fen. za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 mk.

P O L S K A

POŻYCZKA PAŃSTWOWA

Ministerstwo Skarbu

Urząd Pożyczek Państwowych i Skarbu Narodowego

Marszałkowska № 154,

ogłasza niniejszem, że zapisy na Polską Pożyczkę Państwową 1918 roku przyjmują:

Kasy Urzędu,

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, Towarzystwa Kredytowe Miejskie oraz wszystkie Banki Akcyjne i Domy Bankowe, w swych instytucjach Centralnych i Oddziałach; Towarzystwa Wzajemnego Kredytu, Towarzystwa Pożyczkowo-Oszczędnościowe i inne instytucje drobnego kredytu a także Kasy Powiatowe i Poczty.

Pożyczka 1918 r. — w wykonaniu dekretu oraz uchwały Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1918 r. została wypuszczona na warunkach następujących:

- 1) krótkoterminowe zobowiązania skarbowe (asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej 1918 r.) zabezpieczają się całym majątkiem Państwa Polskiego i wszystkimi jego dochodami.
- 2) Asygnaty są wypuszczane w odcinkach po 100, 500, 1000, 5000, 10000 mk. polskich, koron w walucie austriackiej oraz rubli.
- 3) Asygnaty oprocentowane są w stosunku 5 proc. rocznie, przyczem procent jest wypłacany nabywcom za rok z góry przez potrącenie go z ceny sprzedażnej, z odpowiednim dyskontem w zależności od daty nabycia.
- 4) W dniu 1 listopada 1919 r. Skarb Polski wycofa asygnaty w drodze wykupu w walucie, w której asygnaty wydane zostały lub w razie przejścia Państwa Polskiego na nową walutę — w nowej walucie polskiej podług kursu, który obowiązywać będzie dla konwersji wszelkich zobowiązań płatniczych.

Teatr Polski

Cegielniana 63,

pod dyktando Fr. Rybickiego.

Wtorek, dn. 4 lutego Występ Wiktora Biegańskiego

„PAPA“

Premjeral Leiza kom. w 3 akt. Callaveta i Piersa.

Sroda, dn. 5 lutego Występ Wiktora Biegańskiego

„Zywy trup“

Dramat w 5 akt. (11 obr.) L. hr. Tolstoja.

Czwartek, dn. 6 lutego Ku uczczeniu Powstania Styczniowego

W górę serca!

Premjeral Sztuka w 4 akt. na tle dziejów 68 r. Fr. Donnika

Pierwszy obraz wystawiony pod protektoratem międzynarodowej Ligi ochrony kobiet

UPADŁE CÓRKI

CASINO

Ogłoszenie.

Niniejszym wzywam wszelkie zakłady przemysłowe, czynne całkowicie lub częściowo w Łodzi oraz powiatach Łódzkim, Łaskim, Brzezińskim, Łęczyckim i Sieradzkim do zameldowania następujących szczegółów:

1. Nazwa przedsiębiorstwa,
2. Rodzaj produkcji,
3. Rozmiar „ (dla władz wojskowych, Wydz. Surowców W., lub odbiorców prywatnych),
4. Cel
5. Rodzaj napędu (wyszczególnić ilościowo i jakościowo urządzenie elektryczne, kotły, maszyny parowe etc.)
6. Liczba zatrudnionych robotników,
7. Rok założenia fabryki,
8. Data uruchomienia fabryki (zaznaczyć czy fabryka była czynna w czasie wojny bez przerwy, ew. jak długo trwała przerwa i powód)
9. Czy fabryka posiada zapas surowców i w jakiej ilości.
10. Skąd fabryka nabywa surowce, lub za czym pośrednictwem.

Powyzsze szczegoly należy zameldować piśmennie w biurze Komisarza M. P. i H. Łódź, Al. Kościuszki 1, przed upływem 15 lutego r. b. Winni niezameldowania będą karani grzywną do 6,000 mk. Powyzsze ogłoszenie nie dotyczy cukrowni, gorzelni i rektyfikacji.

Naczelnik Policji Państwowej Komisarz Ministerstwa Przemysłu i Handlu
m. Łodzi na Okręg Łódzki
B. Zbrożek. **Oskar Gross.**

Łódź, dnia 31 stycznia 1919 r.

Kobieta w Sejmie polskim.

Zygmuntowa Balicka.

O ile można sądzić z dotychczasowych rezultatów wyborów w pierwszym Sejmie wolnej Polski zasiadzie kilka kobiet.

W Warszawie jeden mandat poselski przypadł w udziale kobiecie — w Częstochowie drugi, w Włocławku trzeci.

Komitet wyborczy narodowy bloku stronnictw demokratycznych, stawiając na jednym z pierwszych miejsc kandydaturę kobietę, złożył w ten sposób hołd należynej kobiecie polskiej, która w długoletnim okresie zmagania się z losem i walki o wolność narodu naszego, reprezentowała zawsze jego siłę czynną, wysoko trzymała sztandar ideałów narodowych.

Dzisiaj, uzyskawszy pełnię przywilejów obywatelskich ma stanowić prawa, kształtować życie polityczne i społeczne narodu. Otwiera się przed kobietą polską nowe pole wpływów i oddziaływań, stwarza się dla niej jeszcze jedna sposobność wyzwalania własnych energii i uzdolnień duchowych.

Już pierwsze kroki stawiane u nas przez kobietę na drodze czynnego życia politycznego, — jej współdziałanie w wyborach — świadczą nie tylko o jej gorącym uczuciu patriotycznym, lecz i o mocy i zdrowiu instynktu narodowego, nie dającego osłabić się bezcywilnymi abstrakcjami doktrynerstwa politycznego i złudami ideologii beznarodowej.

Ogromna większość kobiet w kraju, skorzystała z praw im przysługujących w sposób przynoszący zaszczyt ich pojmowaniu obowiązku ogólnonarodowego.

Prawowitą przeto reprezentantką tego ogółu kobiecego w Polsce będzie wybrana przez stolicę kraju p. dr. Gabriela Balicka, która w ruchu naszym kobiecym zawsze nosiła zasadę wyższości praw i interesów narodu nad prawami i interesami płci własnej.

Aspiracje i uroszczenia kobiet do samodzielności popierała p. Gabriela Balicka w dziedzinie ducha przedewszystkiem, dążąc do równouprawnienia kobiet z mężczyznami w wielkim dziele odrodzenia życia narodowego.

W tej dziedzinie, równości praw — winna odpowiadać równość obowiązków.

Od najwcześniejszych lat, z chwilą rozpoczęcia życia samodzielnego, stwierdza p. G. z Iwanowskich Balicka ideą i czynem zasadę powyższą.

Podczas studiów uniwersyteckich w

Genewie (które chlubnie zakończyła uzyskując stopień naukowy doktora nauk przyrodniczych); w okresie budzenia się żywej wogóle świadomości narodowej w społeczeństwie naszym; kiedy w duszy młodego pokolenia zwłaszcza, ścierały się idee uwodzące ją na manowce beznarodowe, p. Gabriela Balicka stanęła do współpracy z tym odłamem młodzieży, który w ugruntowaniu wśród niej szczerze narodowego programu polityczno-społecznego widział przyszłość Ojczyzny. Odtąd, związawszy następnie losy swoje prywatne z życiem jednego z twórców i przewodników pracy odrodzeniowej w społeczeństwie naszym, s. p. Zygmuntem Balickim, staje się gorliwą pracownicą na niwie narodowej, nie schodząc ze stanowiska znajdującego w jej duchu zawsze żywe poparcie uczucia i myśli dojrzałej.

W okresie wojny, dając konkretny wyraz aspiracjom lat młodych, którym przyświecał ideał pracy oliarnej wśród ludu, obejmuje w Warszawie kierownictwo seminarjum dla nauczycielek ludowych, któremu z miłością poświęcała siły swoje.

W osobie p. Gabrieli Balickiej pozyskuje pierwszy Sejm, wyzwolonej z długoletniej niewoli Polski tę siłę duchową, która w tę powołana do wielkich zadań narodowych instytucję wnosi cenne pierwiastki: poczucie sprawiedliwości, wrażliwość, serca kobiecego oraz myśl szlachetną, pracującą w harmonii z tem wszystkim w narodzie, co zmierza do wzmocnienia jego siły, udoskonalenia jego istoty zbiorowej, uświetnienia majestatu Rzeczypospolitej.

Więści z Rusi.

Kijów, w styczniu.

Do podanych w poprzednim liście przyczyna pogromów żydowskich na Rusi, (wrodzona chłopu ruskiemu odraza do żyda, a z drugiej strony wyzywające zachowanie się żydostwa, nie kryjącego dziś radości z powodu opanowania tak bogatego kraju), dodać należy stanowczą wolę Petlury, aby pokonać bolszewizm, gnitując jego źródło.

Pod wpływem Petlury zgodził się milcząco dyrektorjat, aby wystąpić z całą stanowczością przeciw żydom, którzy są siewcami idei bolszewickich i podlegającymi do czynnych wystąpień. Petlura miał za sobą cały szereg faktów dowodzących tego. Ostatnim i decydującym było zanarchizowanie pułku w Żytomierzu, w czem żydzi odegra-

li decydującą rolę. Jak tylko pułk rozkwaterował się w mieście, natychmiast zaczęli miejscowi agitatorzy żydowski robotę rozkładową i zbuntowali pułk do dwóch tygodni.

Gdy pułk odmówił pójścia na front, posłał Petlura pod komendą Paljenki pod względem dyscypliny pewny oddział wojska w celu uśmierzenia zbuntowanego pułku ale i z rozkazem, aby Paljenko ukarał nie tylko buntowników, lecz i podlegaczy w Berdyczowie, tak że gdy przyszli do Żytomierza, przedłużyli trzydniowy termin swego zadania do dni 8 i za podleganie do buntu ukarali całą ludność żydowską rabując ją doszczętnie i mordując opornych. Zrabowano nie tylko sklepy ale i mieszkania. Żydzi obliczają poniesione straty na miliard rubli.

Gdy miejscowy przedstawiciel dyrektorjatu kijowskiego protestował przeciw hulancje, Paljenko mu zagroził aresztem i wykazywał się poleceniem wyższej komendy.

Dyrektorjat wydał wprawdzie urzędowe potępienie pogromów, ale w tej enuncjacji wskazał otwarcie na żydów, jako na propagatorów anarchii. Jako środek ochrony przeciw ich rozkładowej robocie wskazuje odezwa ta odwet w formie pogromów, jako konieczność narzuconą Ukrainie przez samych żydów.

Dlatego to żydzi przemilczają pogromy te straszne istotnie rozmiarami. Miały one bowiem miejsce prawie we wszystkich miasteczkach: napewno wymienić można prócz Owrócza i Białejcerkwi jeszcze Cudnow i Korostyszów. A przewyższają one o wiele dotychczasowe, w skutkach bowiem takiej liczby ofiar i takiego zniszczenia materialnego żydzi nie dozwali i w czasie rewolucji rosyjskiej w 1905.

W Żytomierzu na parę dni przed pogromem odbył się wielki wiec sionistyczny z okazji przyjazdu jakiegoś amerykańskiego żyda dziennikarza. Profes owano tam solennie przeciw pogromowi lwowskiemu, a urzędowy reprezentant Ukrainy zapewniał o serdecznych stosunkach panujących między żydami a Rusinami. Za parę dni zadokumentowali Rusini tę przyśaż.

Przykład Ukrainy, której rząd nie lekkał się wskazać pogromy, jako wynik prowokatorsko-bolszewickiej roboty żydowskiej, powinien dać dużo do myślenia nie tylko

żydom i nam, ale i rządowi koalicyjnemu, lękającym się z jednej strony wpływów bolszewickich, a rozstaczającym z drugiej strony pieczołowitą opiekę nad „uciśnionym“ narodem Izraela, wpadającą aż w niezrozumiałe przeczulenie, mimo, iż mając tyle nieodpornych dowodów, że bolszewizm to żydowski wynalazek i interes.

Stosunki w dyrektorjacie poprawiły się o tyle, iż walka Winniczewski z Petlurą zlagodniała i ukraińcy mają się zwrócić przeciw bolszewikom rosyjskim. Czy to wszystko szczerze, czy tylko jest rozwianiem gry na dwie strony, przyszłość niezbyt odległa pokaże. Układ Petlury z koalicją przy pośrednictwie Grebowa przeprowadzony, wypłynie być może i na to, że cały dyrektorjat pójdzie za Petlurą, zwłaszcza za jeżeli dojdzie do skutku od tak dawna zapowiadana dyktatura wojskowa, która obecnie składający się miała z 3-ech ludzi: Petlury, Gochowa i generała francuskiego. Ta „dyktatura“ miałaby istnieć jako władza wojskowa, obok dyrektorjatu, jako rządu cywilnego.

Zadaniem tej dyktatury byłoby przeprowadzić układ zawarty z koalicją przez Grebowa. Układ ten w ogólnych zarysach zawiera postanowienia: 1) że sprawa agrarna i jej uregulowanie odracza się na czas późniejszy; 2) że walka z bolszewikami ma być prowadzona bezwzględnie; 3) że Ukraina ma przyjąć na siebie część długu Rosji i 4) że kolonje na Ukrainie mają przejść pod zarządek koalicji.

Jasne z tego jest, że koalicja chce zabezpieczyć część swych pretensji do Rosji, na bogatej ziemi południa rosyjskiego. Wiadomość o tym układzie usposobiła naszych żubrów prawie zupełnie koalicyjnie. Odważniejsi z nich chcą nawet przyznać się do wstydu, iż dotychczas w obronie swych dziesięciu chadzał pod chorągiewkami to czarno-białymi, to czarno-białymi i obijają obecnie stale nosić wstążeczki trójkolorowe opok biało czerwonej.

Układ ten wpłynął zapewne i na sytuację w Galicji wschodniej. Petlura bowiem do walki z bolszewikami wycofał chce swoich wojaków za Zbrucz. W jego otoczeniu głośno się mówi, iż cała afera o zachodnią Ukrainę, to afera czysto bolszewicka inszenizowana z jednej strony przez Wiedeń, z drugiej przez radykalne elementy żydowskie z Galicji, nie warto jej zatem wspierać.

Ta opinja ma istotnie dużo słuszności za sobą, jak to już stwierdził szereg dokumentów. W. A.

Na Śląsku zawieszenie broni trwa. Wschód od Rawy oczyszczony od band ukraińskich.

Warszawa, 2 lutego. (PAT)

Wołyn. Sytuacja bez zmiany.

Grupa generała Romera.

Galicja wschodnia: Okolice na północ i wschód od Rawy ruskiej oczyszczone z band ukraińskich.

Grupa generała Rozwadowskiego.

Artylerja nieprzyjacielska w dalszym

ciągu ostrzeliwała Lwów. Wojska nasze obsadziły stację kolejową Horyniec, 35 kl. na wschód od Lubaczowa.

Nasi lotnicy obrzucali bombami Magierów i Niemców.

Śląsk Cieszyński: Zawieszenie broni.

Szef sztabu generalnego generał dywizji Szeptycki.

Komitet Narodowy w sprawie Śląska Cieszyńskiego.

Kraków, 2 lutego. (P.A.T.)

Dzienniki ogłaszają następujący komunikat komisji rządzącej: Według wiadomości z Warszawy narodowy komitet polski w Paryżu zajął na konferencji pokojowej zasadnicze stanowisko, streszczające się w tem, że ewentualny rozejm na Śląsku mógłby nastąpić jedynie pod warunkiem cofnięcia się wojsk czeskich na linję

wykreśloną przez umowę z dnia 1 listopada 1918 r. zawartą przez śląską radę narodową z czeskim „Narodnim Viborem“. Komitet polski w Paryżu liczy na to, że poważna i stanowcza postawa ludności polskiej na Śląsku dopomoże mu do uzyskania uznania tego stanowiska komitetu przez konferencję pokojową.

Koalicja a sprawa Polski.

Warszawa, 2 lutego.

Z depezy otrzymanej przez ministerstwo spraw zagranicznych dowiadujemy się, że niebawem zawita do Warszawy misja oficjalna państw koalicyjnych dla ostatecznego rozpatrzenia sprawy polskiej i dania o niej swojej opinii kongresowi pokojowemu. Nie potrzeba chyba podnosić jak dalece pierwszorzędnej wagi rzecz dla nas będzie wspomniany przyjazd. Aby zdać sobie należycie sprawę z tego, jaką wagę przywiązuje koalicja do sprawy polskiej, wystarczy zaznaczyć, że Anglię przedstawiać będzie gen. Botha i sir Hume Howard.

Gen. Ludwik Botha, obecnie członek najwyższej tajnej angielskiej rady, jest jedynym z pośród kilku mężów stanu, któ-

rzy kierowali losami wojny światowej. Urodzony w r. 1863 i wychowany w Oxfordzie, był gen. Botha członkiem pierwszego transwaljskiego Volkraadu. Podczas wojny w r. 1900 z Angią dowodził armią boerów po ustąpieniu gen. Juberia. Od r. 1907 był prezesem ministrów parlamentu transwaljskiego. W r. 1914 i 1915 stał na czele ekspedycji aliantów w południowo-zachodniej Afryce, gdzie zmusił Niemców do złożenia broni.

Sir Hume Howard, poseł angielski w Stokholmie od r. 1913 i znawca najlepszy z pośród angielskich mężów stanu stosunków słowiańskich był ministrem spraw zagranicznych w r. 1885 i 1895. Podczas wojny z boerami wstąpił w szeregi armji angielskiej jako prosty szeregowiec i zdobył medal waleczności i inne odznaczenia.

Polska a Ukraina.

Warszawa, 2 lutego (P.A.T.)

Ze strony urzędowej komunikują: Dnia 21 stycznia bawili w Warszawie p. Prokopowicz, członek ukraińskiego zgromadzenia narodowego wybrany z inicjatywy ukraińskiego ministra spraw zagranicznych p. Czechowskiego. W rozmowie z p. Prokopowiczem, mającej charakter prywatny, starano się wyjaśnić kwestję stosunków polsko-ukraińskich, przy czem zaznaczono, że rząd polski będzie oczekiwał dalszych kroków w tym

kierunku ze strony ukraińskiej. W rozmowie podkreślono, że stosunek Polski do Ukrainy pozostaje w związku ze stanowiskiem koalicji w sprawie ukraińskiej oraz zwrócono uwagę, że nieślachane gwałty dokonywane na ludności polskiej na Ukrainie utrudniają nawiązanie produktywnej wymiany myśli. Sprawa ta komplikuje się rzeczywistością, o ile ogłoszenie uniwersalu dyrektorjatu o przyłączeniu tak zwanej ukraińskiej republiki zachodniej odpowiada rzeczywistości,

Inwazja czeska.

Bitwa pod Konczycami.

Kraków, 1 lutego (PAT.)

"Nowa Reforma" donosi z Oświęcina o bitwie pod Konczycami co następuje: Kompanja rezerwowa, składająca się z ochotników z Żywca i Wadowic otrzymała rozkaz wstrzymania naporu nieprzyjacielskiego i w piątek zeszłego tygodnia odmaszerowała w kierunku Cymbi. W sobotę nasze patrole odrzuciły silny oddział Czechów z Frysztadu, poczem kapitan Heller rozwinął swój oddział pod Małymi Konczycami, mając po prawej stronie Zembrzydowice z oddziałem porucznika Tauba, a po lewej stronie kompanje Żywiecka. Por. Taub wystąpił w sile 20 ludzi, który rozbił 2 kompanie czeskie. Siły kapitana Hallera wynosiły razem 500 ludzi. W niedzielę o godzinie 7 rano zaatakowały 4 kompanie Czechów oddział por. Tauba, a następnie w sile 2000 ludzi 3 karabinów maszynowych centrum t. j. kapitana Hallera. Rozpoczęła się bitwa, w której udało się Czechom przełamać linie nasze pomiędzy Zembrzydowicami i Małymi Konczycami. Następnie w sile 1000 ludzi zaatakowali oddział por. Tauba, który po dłuższej walce ciężko ranny dostał się do niewoli, a kapitan Haller otrzymał śmiertelny postrzał w płuca. Haller przeżegnał się i skonał. Czesi obrabowali zwłoki i pozostawili na śniegu. Z tą chwilą los polskich oddziałów był zdecydowany. Z całego oddziału pozostało tylko 109 żołnierzy, którzy cofnęli się do Oświęcina. Reszta żołnierzy poległa lub dostała się do niewoli. Stwierdzono, że cywilna ludność Śląska szła na pomoc żołnierzom polskim z całą ofiarnością. Zwłok kapitana Hallera nie odzyskano.

Gwałty Czeskie.

Kraków, 2 lutego (PAT.)

Komisia rządowa podaje, że Czesi wprowadzili na zajętych przez nich obszarach sądy doraźne. Nakazali oni wydać wszelką broń pod karą śmierci. Wolbachieskie obchodzili Czesi wszystkie domy i każdego kto oświadczył, że jest polakiem Urządzą oni rewizje po mieszkaniach i kradną przy tej sposobności wszystko co im tylko w rękę wpadnie.

Parozka Czechów.

Kraków, 2 lutego (PAT.)

"Czas" donosi z Bielska: W nocy ze środy na czwartek o godzinie 2 prosił Czesi na odcinku cieszyńskim o zawieszenie broni, zniekał sukcesami wojsk polskich w walkach na północny zachód od Skoczowa. Walki te trwały przez wtorek i środę. Czesi ponieśli ciężkie straty: Komenda

Instrukcja dla misji koalicyjnej jadącej do Polski.

Paryż, 3 lutego (PAT.)

(Iskr.). Rada pięściu zebrała się w sobotę na Quai's d'Orsay w gabinecie Pichona. Reprezentanci Francji, Włoch i Anglii badali najprzód instrukcje, które mają być wydane misji koalicyjnej złożonej z 8 członków, mającej zbadać kwestję polską; następnie omawiano rewindykację terytorjów rumuńskich i kwestję Banatu.

Za i przeciw przyłączeniu Niemców do związku narodów.

Berlin, 2 lutego (PAT.)

Telegram iskrowy ogłasza twierdzenie, że wbrew usiłowaniu francuskiej propagandy dla wykazania, że ruch Wilsona w Niemczech jest słuszny, ruch ten płnie ze serca narodu niemieckiego. Wilson, jako przewodnik polityki pokojowej jest zwolennikiem przyjęcia Niemców do związku narodów. Przywódcy partji zarówno socjalistycznych, jak i burżuazyjnych są zdania, że tylko jak najszybsze włączenie Niemiec do związku narodów wyratuje je od anarchji i uwolni od blokady, która leży w interesie samolubnych niektórych narodów.

Przeciw emigracji Niemców do Anglii.

Amsterdam, 1 lutego (TAT.)

"Allgemeines Handelsblatt" podaje doniesienie korespondenta "Daily Mail", że nowy sekretarz spraw wewnętrznych Shorlt zajmuje się przygotowaniem ustawy, mającej na celu przeszkodzić emigracji Niemców do Anglii po zawarciu pokoju.

Słowienicy a Niemcy.

Wiedeń, 3 lutego (PAT.)

Wiedeńskie biuro korespondencyjne donosi:

Głębokie wrażenie, jakie wywarła rzecz Niemców w Marburgu dokonana przez słowienców na obecnej twórczas komisji amerykańskiej, wywołała zmianę poglądów także w tych dziennikach, które dotychczas deklaracje zaprzyłączeniem Austrii niemieckiej do Niemiec uważały za zbyt pospieszną. Widzą teraz i one, że wykluczona jest polityczna wspólność, z państwami narodowymi, które powstały na gruzach dawnej Austrii.

"Neue Freie Presse" podnosi (przy omawianiu tych zajęć, że państwa narodowe manifestują swój imperializm krwawą bezwzględnością, i że wobec tego Austria niemiecka musi się oprzeć o Niemcy. Dziennik spodziewa się zresztą po Niemczech, że ich polityczna i narodowa spójność z niemiecką Austrią okaże się także w pomocy gosi odarczej.

Rozkaz aresztowania Radka.

Berlin, 3 lutego (PAT.)

Niemiecki rząd państwowy wydał rozkaz uwięzienia Radka, który wbrew pogłoskom wciąż jeszcze przebywa w Berlinie, gdzie również bawił bolszewicki agitator Axelrod.

Odezwa do kolejarzy.

Berlin 2 lutego. (PAT)

(Iskr.) Centralna rada niemieckich rad żołnierskich i robotniczych odezwę do kolejarzy, podpisaną przez Leinera i Cohna-Remssa, w której zwraca uwagę na straszne skutki, jakie wywołać mogą nieustanne wymagania kolejarzy. Uniemożliwią oni przez to przywrócenie normalnej komunikacji.

Sposób sprzedaży towarów z Ameryki.

Warszawa, 1 lutego (PAT.)

Żywność i inne towary sprowadzone z Ameryki będą rozdzielone między ludność w drodze sprzedaży monopolowej przez państwowy urząd zbożowy i państwowy urząd zakupu artykułów pierwszej potrzeby.

Z Portugalji.

Paryż, 30 stycznia (HAW)

Z Lizbony donoszą, że wojska republikańskie ścigają monarchistów w kierunku Mandado. Siły oddziały wojskowe wyślą też w kierunku Coimbra i Lądawil.

Pamięć Kilińskiego.

Przed pochodem.

Komitet organizujący Obchód stułecną rocznicę zgonu Jana Kilińskiego dołożył wszelkich starań, aby uroczystość wypadła jak najwspanialszej.

Na jego wezwanie już o godz. 8 rano zaczęły wjeżdżać na cechy ze sztandarami i różne delegacje, do gmachu dawne Resursy Romiejskiej przy ul. Włodzkiej Nr. 117, aby wziąć udział w uroczystości narodowej.

Bardzo efektownie wyglądał na sew. natra gmach przemianowany dziś „na Dom rzemieślników imienia Jana Kilińskiego”. Przystroniono go w gierlandy świerków emblematy narodowe i barwne flagi, a na frontonie w górnej części umieszczono portret bohatera nar. dawego.

Przed tym gmachem firma braci Piotrowskich dokonała zdjęcia fotograficzne grupy członków Komitetu oraz delegacji i przedstawicieli cechów, zanim wyruszyło pochodem do Kościoła Św. Stanisła Kostki.

Pochód.

O godzinie 9 rano wyruszył uformowany pochód. Na czele jego szła orkiestra chóru marijańskiego przy Kościele Św. Stanisława Kostki a za nią postępował i weterani powstań z roku 1863, członkowie „Sokoła”, uczniowie klas wyższych szkoły handlowej kapucyńska i 100-letni, ze sztandarem, skauti, członkowie „Lutai”, przedstawiciele cechów ze sztandarami i chorągiewkami, delegacje, reprezentanci różnych stowarzyszeń i związków.

Orkiestra pod batutą p. Włodarczyka grała marszka Dąbrowskiego, „Jeszcze Polska nie zginęła”. Pochód kierował się ulicą Włodzka i zatrzymał się na rogu Przejazd, gdzie starszy cech szawców p. Wozniak przynosił tablicę z napisem przemianowaną dziś ulicę Włodzkiej na ulicę Jana Kilińskiego.

Z okazji tej przed gmachem poczty wystąpił z odpowiednim przemówieniem w gorących słowach stawiając pamięć naszego bohatera narodowego dr. A. Tomaszewski, wice-prezes Rady Miejskiej.

Po tym przemówieniu u pochodu szedł dalej przez ul. Przejazd i skręcił w ulicę Piotrkowską, dążąc do kościoła.

Na Piotrkowskiej wyległy tłumy, aby być świadkami niezwykłego pochodu i złączyły się z nim następujące ruchy tramwajów wstrzymano.

W kościele.

Świątynie zapelnili uczestnicy pochodu, utworzywszy dwa szpalery w głównej nawie, aż do prezbiterjum; w bocznych nawach zgromadziła się publiczność.

W prezbiterjum zajęli miejsca przedstawiciele: wojska polskiego z generałem Osińskim, pułk. Jasieńskim na czele, zarządcy miasta, instytucji społecznych i pracy.

Przed nabożeństwem odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej. Dokonano poświęcenia jej. Zastonę biało-amarantową zdjęt z tablicy uprzednio nadburmistrz Skulski.

Tablica wykonana z kamienia sztyfowickiego, w górnej części z podobizną Kilińskiego, bardzo wspaniale uchwycona, wykonana przez artystę rzeźbiarza p. Konopki.

U dołu tej tablicy widnieje napis „Janowi Kilińskiemu szawcowi pułkownikowi bohaterowi narodowemu 1819-28-I-1919.

Przygotowany akt wmurowania tablicy pamiątkowej brzmi jak następuje:

„Roku Pańskiego 1919-go miesiąca stycznia 28 dnia w wielkiej dobie układów między narodami o zakończenie wojny światowej, po zwycięstwach nad Niemcami zjednoczonych państw: Anglii, Francji, Włoch i Stanów Ameryki Północnej w

wojsk polskich zgodziło się na zawieszenie broni z terminem do 2 w nocy dnia 1 lutego. Mimo zawieszenia broni artylerja Czeska ostrzeliwała z góry Chelm pozoje polskie. Oprócz tego już Czesi w pierwszym dniu zawieszenia broni dopuścili się gwałtów rozstrajając zwłszcza spotykających pojedynczo żołnierzy polskich, nadto przez cały dzień wysyłał patrole wywiadowcze.

Więć przeciw najazdowi Czechów na Śląsk.

Krasów, 2 lutego (PAT.)

Odbył się wielki wiece dla zaprzestowania przeciwko najazdowi Czechkami na Śląsk. Uchwalono rezolucję domagającą się od rządu zmobilizowania wszystkich zdolnych do broni roczników dla obrony ziem polskich, wystąpienia niezwłocznie do Paryża na kongres pokojowy delegacji złożonej z wybranych znawców spraw słowiańskich, stworzenia w stolicach państw koalicyjnych służby prasowej, któraby należycie informowała sprzymierzonych o roli Czechów podczas wojny i w czasie obecnym oraz internowania Czechów, znajdujących się w Polsce i obłożenia aresztem przedsiębiorstw Czeskich.

Pozatem rezolucja wzywa tych, którzy nie zostaną objęci powołaniem, a zdolni są do służby wojskowej, ażeby wstępowali do armji.

Telegramy.

Tymczasowa neutralność Śląska cieszyńskiego.

Kraków, 3 lutego (PAT.)

Depesza iskrowa z Paryża (początek uszkodzony):

Co do Śląska, do którego roszcza pretensje Polacy i Czechosłowacy ustalono wedle informacji podanej przez „Temps”, że oddziały wojskowe polskie, jak i czesko-słowackie cofają się z obu stron z pod Cieszyyna w ten sposób, aby zapewnić neutralność okręgowi przemysłowemu, aż do uregulowania tej kwestji przez konferencję pokojową.

Za duszę

S. + P.

Stefana Linkego, Eugenjusza Dziewulskiego i Kazimierza Michałowicza,

którzy na pierwsze wezwanie podążyli w szeregi narodowe i młodociane swe życie złożyli w ofierze Ojczyźnie, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża we wtorek 4-go lutego o godz. 9 i pół rano, na które zapraszają rodziny zmarłych, krewnych, znajomych i przyjaćli

Koledzy i Rada Pedagogiczna Gimnazjum Tow. „Uczelnia”.

prakcie budowy wolnej Ojczyzny Naszej, w przededniu zwołania Polskiego Sejmu Ustawodawczego, kiedy tymczasowym Naczelnikiem Państwa był Józef Piłsudski, prezydentem ministrów wielki obywatel Ignacy Paderewski na stolicy arcybiskupiej zasiadał kardynał Al ksander Kakowski, nadburmistrzem miasta Łodzi był Leopold Skulski a proboszczem kościoła S-go Stanisława Kostki dziekan, ksiądz prałat Wincenty Tymieniecki — wmurowaną została tablica kamienna z inicjatywy rzemieślników łódzkich sumptem ogółu mieszkańców miasta. Na pamiątkę 100 101 tej rocznicy śmierci szewca-bohatera, i celowo mieszczanstwa i narodu polskiego, publikownika Jana Kilińskiego.

Akt ten podpisany stwierdzają, obecni na uroczystości wmurowania tablicy.

Nabożeństwo uroczyste przed Wielkim Ołtarzem odprawił ks. prałat W. Tymieniecki w asystencji księży Grabarczyka i Rabińskiego.

Z towarzyszeniem organów — połączone chóry kościelne Sw. Stanisława Kostki wykonał mszę Rennera, pod kierunkiem p. Ulas.

Na Ofiaterjum odśpiewano „Panis angelicus“ Viadana a na Benedictus Tanuerg — Hallera.

Okolicznościowe kazanie wygłosił z ambony ks. Krawczyk, wikariusz kościoła Sw. Stanisława Kostki.

Podczas nabożeństwa z inicjatywy ks. prałata Tymienieckiego duchowieństwo wraz z delegatami rzemieślników zbierali ofiary na obchód w Lwowa i Wilna

Po nabożeństwie odśpiewano pieśni narodowe chóralnie, poczem wyruszone z kościoła pochodem przez ul. Piotrkowską i Nawrot do Domu rzemieślników im. Kilińskiego.

Biura oficerów ewidencyjnych.

Na podstawie nowej „Instrukcji dla władz poborowych“ powołane zostały do życia w całym kraju biura oficerów ewidencyjnych z siedzibą w każdym mieście nowi t wam.

W powiatach, w których ogłoszono pobór rekruta, oficerowie ci zajmują się głównie zestawieniem list poborowych — tam zaś, gdzie jeszcze jest zaciąg ochotniczy, przy mając zgłoszenia ochotników i odsyłają ich do Powiatowej Komendy Upełnieniu na przegląd lekarski.

To ostatnie odnosi się także do okręgu łódzkiej P. K. U. w którym niema jeszcze przymusowego poboru.

W okręgu tym zorganizowane zostały już następujące biura oficerów ewidencyjnych:

- 1) w Zgierzu (na powiat łódzki) przy ul. Szczerbińskiej 14. (ppor. Giezel).
- 2) w Łodzi przy szosie Pabjanickiej dom Radkowskiej (ppor. Wojno).
- 3) w Brzezniech, ul. Kawaka, dom Kleibanańskiego (ppor. Gradziński).
- 4) w mieście Łodzi przewidziana są 4 biura O. E. mianowicie: na Widzawie, Szosa Rabszewska 1. 17 (ppor. Garliński) — na Górnym Ryнку i na Bałutach Czwartak O. E. (ppor. Tyszyński) urzędują przy głównym biurze P. K. U.

Oficerowie tych na powiatach winni zgłaszać się lekarza, zmobilizowani de retem Naczelnika Państwa, w terminie do 5 lutego celem zarejestrowania — w mieście Łodzi zaś tylko w biurze P. K. U. w terminie dłuższym do 10 u. w. w. w.

Wszelkich ochotników z powiatów Łódź, Łęka, Brzezina, a także skierować pod powyższymi adresami do oficerów ewidencyjnych, którzy obsadzą ich do Łodzi, dając bilet w tej jazdy kolejną.

KRONIKA.

— Ze Zjednoczenia Narodowego.

Podajemy do wiadomości publicznej, iż p. Tomasz Marciniak został usunięty z organizacji Zjednoczenia Narodowego, wobec czego organizacja za czyny pana Tomasz Marciniaka nie odpowiada.

Zjednoczenie Narodowe.

— Z Ministerstwa Robót Publicznych.

Celem przyspieszenia akcji zatrudnienia bezrobotnych w Łodzi i okolicy utworzył M. A. Rob. Publ. stałe zastępstwo w Łodzi. Delegatem jest inż. dr. Leon Wierzbicki i urządza przy ulicy Piotrkowskiej 82 I piętro 2.

— Z Towarzystwa Lekarskiego.

Posiedzenie T. w. lekarskiego odbędzie się w dniu 5 b. m. o godz. 7-aj wie z. Porządek dzienny: 1) Homoseksualizm pod względem lekarskim i prawnym. 2) Sprawa poboru lekarzy.

— Posiedzenia sprawozdawcze

Komitetu Gwarancyjnego dla żołnierzy polskich odbędzie się jutro dn. 4 lutego o godz. 7-aj wiecz. w lokalu gospody żołnierskiej przy ul. Średniej 14. Panie, które brały udział w pracach Komitetu proszone o nastawienie przybyć.

Z Pabjanic.

Wobec usunięcia się Rady Robotniczej od gospodarki miejskiej, obecny zarząd miasta stanowi komisarz ludowy p. Mieszkański i 5 dar dów z pośród obywateli w biu etek.

We wtorek dn. 4 lutego r. b. odbędzie się tutaj uroczysty obchód 100-letniej rocznicy zgonu bohatera narodowego Jana Kilińskiego.

W obchodzie wezmą udział wszystkie cechy i stowarzyszenia.

Magistrat postanowi przemianować ulicę Nową na ulicę Kilińskiego.

Komitet opieki nad bezrobotnymi wypłacił dotychczas 510.000 mk. zapomóg robotnikom pozostającym bez pracy.

Biura powiatu łódzkiego, mieszczące się dotychczas w Pabjanicach, w przyszłym tygodniu zostaną przeniesione do Łaska.

W ostatnich czasach zanotowano tutaj 4 wypadki zasilnięcia na tyfus plamisty.

Właściciel biura dzienników p. Wadziński otworzył filię swego biura w pocz. kalni tramwajowej. Filia przyjmie prenumeratę wszystkich pism jak również także odbywa się sprzedaż numerów pojedynczych.

Do tej pory odczuwał się brak sprzedaży pism w pocz. kalni, przez którą przechodzi dziennie po kilka tysięcy podręcznych.

Gmina Górka Pabjanicka prowadzi gospodarkę nadal po staremu. Nie dość, że ceny artykułów kontyngencyjnych spóżywczych są tam stale większe aniżeli w Łodzi, lecz teraz z ów, pomimo tego że czas papierosów określony została oficjalnie na 80 fen. za paczkę, sprudziła je po 90 fen.

W sprawie tą winien się wdać oświadni urząd państwowy. Gminy przecież nie powinny dawać ziego przytętu i uprawiać pa karstwa. W. B.

Uprasza się Związki Zawodowe o wydelegowanie po jednym przedstawicielu do Biura Centralnego Komitetu dla Bezrobotnych, Pańska 115, 4-go b. m., o godzinie 3 po południu w sprawie wypłat zapomóg członkom zrzeszonym w Związkach.

Hotel p. f. Manteuffla :: **Pierwszorzędną Polska Restauracja** ::
wł. J. Petrykowski
 Wielki wybór potraw a la carte. Przewojenne wina pierwszorzędnych domów po cenach obywatelskich.
 Znana Biała Sala do dyspozycji na podwieczorki, ucztę, zabawy i wesela.

Kazimierz Roszak
 Łódź, Dzielna Nr. 1. Tel. 23-44.
 Zakład Optyczno-Chirurgiczny z działami: fizycznym, chemicznym, elektrotechnicznym ortopedycznym, fotograficznym.
 Nowo utworzona w Łodzi **Pierwsza pracownia i wyprzędzalnica** przeznaczona dla potrzeb szkół, odczytów, pogadanek itp. Obecna kolekcja wynosi około 8000 sztuk, z różnorodnych dziedzin wiedzy stale rozszerzana. Pracownia wykonuje przezrocza na zamówienie, podług przedstawionych wzorów i rysunków, w jaknajkrótszym czasie.
 Ceny umiarkowane. Wykonanie wzorowe

Pracownia obuwia męskiego i damskiego
Wł. Cichy
 Łódź, ulica Główna Nr. 1.
 Poleca obuwie solidnej roboty, z gwarantowanego towaru po cenach przystępnych.
 Fasony ostatniej mody. :: Fasony ostatniej mody.

Pierwsza Chrześcijańska LECZNICA
 chorób zębów i jamy ustnej
 Siemkiewicza № 83,
 Najlepsze ZEBY sztuczne i plomby
 Leczenie homeopatyczne.
 Od 10—5.

Dr. M. STANISŁAWSKI
 b. ordynator szpitala Miejskiego w Odesie.
 Choroby skóry, dóg moczowicy i wenerycznej.
 Przyjmuje od 1—2 i 4—6.
Przejazd № 40 m. 7
 (obok poczty).

Specjalista Dr. L. PRYBULSKI
 choroby skórne, włosów, wenerja i niemoc płciowa
 ZAWADZKA 1, róg Piotrkowskiej
 Przyjmuje od 9—2 i 4—8,
 Panie 5—6.

We wtorek, dnia 4 lutego r. b. o godz. 7 i pół wiecz.
w lokalu Stowarz. Techników
 ul. Andrzejka 3, odbędzie się
Ogólne Zebranie Członków Składczy Stow. Techników
 w celu likwidacji tejże.
 Uprasza się pp. członków o bezwzględne przybycie.
 ZARZĄD.
 274—2

Resztki Cegielniana 43 w podwórzu,
40% taniej n. G. Z.
 po 10-n miesięczach zamknięcia, znowu czynny skład **RESZTEK** z resztek bluzki z jedwabiem od mk. 20 do 50 mk. Nafaj, fartuchy i kaptany od mk. 15 do 40 a także na męskie, damskie i dziecięce kostiumy, na każuchy i palto, również trykotaże, bieliznę i akcesoria w wielkim wyborze, różne towary i poręczności jedwabno. Cegielniana 43 w podwórzu, 4 dom od Piotrkowskiej.
 Ceny stałe.

Główny Komitet Wyborczy do Rady Miejskiej m. Łodzi
 zawiadamia, że w rozlokowaniu biur Komitetów Miejsowych następujące zmiany:

Opwód	Lokale pierwotne	Lokale obecne
Nr. 54	Helenów	Jakóba 10
37, 59, 60, 61, 62, 63,	Widzewska 3	Piotrkowska 17
114	Al. Kościuski 26	Al. Kościuski 17
148	Wólczańska 139	Piotrkowska 204
158	Wólczańska 139	Rzeźnia Miejska
171	Fabryka Ossera	Suwalska 3
183	Piotrkowska 284	Suwalska 3
175, 176, 177		
178, 179, 180		
181, 182, 184		
185, 186	Piotrkowska 284	Czerwona 8
57	Helenów	Franciszkańska 29.

Zawiadomienie.
 Niniejszem uprzedmie zawiadamiam, iż **Wyprzedaż tanich resztek** została przeniesiona **Zieloną 43, front 2 piętro** z ul. Zielonej 42 na

Biuro Prośb i Zażaleń Aleksandra Gersdorfa
 Łódź, Piotrkowska 84.
 Prośby. Memorjały. Opracow. ustawa. Tłomaczenia. Skargi. Referaty.
Dr. H. Sadkewski
 Choroby wewnętrzne (specjalnie żółdka i kirek)
 Łódź, ul. Piotrkowska № 120
 Od 9—11 r. i od 5—7 po poł.

Dr. S. Kantor
 Specjalista chorób wenerycznych, s órnych i dróg moczowicy (niemoc płciowa). Leczenie promieniami röntgena i światłem (choroby włosów).
 Piotrkowska 144, róg Ewangel.
 Godziny przyjęcia: 9—2 r. i 5—8 pp. Dla pań od 5—6.

Głoszenia drobne.
A. A. A. Z imitacyjnej najlepszej gatunku elastyczne, mocne, nieprzymijające wody, które można przybijać drewnianymi gwóźdźkami, jak naturalną skórę. Dla przekonania o dobroci gatunku skóry każdy może otrzymać parę żelówek za 4 m. 50 f. L. Kruglancki, Cegielniana № 25 front, 11 p. i A. Kivman Dług. № 23 front, m. 6. **Ważne!** Na prowincję poczta tymczasowo zaliczeń nie przyjmuje dlatego wysyłamy polecony towar napewno tylko po otrzymaniu należności L. Kruglancki, Łódź, Cegielniana № 25.
A. A. A. A. B przeda resztek. Skorzystajcie z okazji 50 proc. taniej niż ceny zw. Resztki ze zlikwi męskie, damskie i dziecięce ubrania i kaota. Towary na bluzki, wafelna na czapczki, kostony, szewicy, wata y, chustki zimowe, jedwabie ra bluzki, barczany fianelo, cajt, spódnice, halki. Nabyć można prawie za półowę cen. Łódź, Widzewska № 40, m. 10, front, 11 p. na prawo.
 Pożyczyć można także poręczności oraz uczennice do krawiczyzny, ul. Piotrkowska 160 p. Dancowska.
 Zarejestrowano paszport, na imię **Stanisław Adolfa Krause**, wydany przez C. N. P. w Łodzi. Odciec do wyżej wymagalnego **11** dnia ul. Staro-Wólczańska № 12.